

GLAS

SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

LETO (año) LIII št. 3-4

EL VOCERO DE LA ACCION CULTURAL ESLOVENA

julij-december 2008

DUH JE, KI OŽIVLJA

Za neomejenim zanašanjem na tehniko in organizacijo tiči med drugim tudi strah pred svobodo, ali točneje rečeno, strah pred rabo svobode. Človek rabi svobodo predvsem v odločitvi, ko med različnimi možnostmi, ki se mu nudijo in ki ga privlačijo, izbere eno in pusti druge: se odloči. Odločanje nikakor ni lahko. Zahteva premisleka, zahteva žrtve. Ko se odločimo za kako stvar, damo slovo drugim in to boli. Kajti odločamo se vedno med stvarmi, ki nas vlečejo. Pri odločitvah se kaže na posebno jarek način človeška omejenost in končnost. Radi bi to in ono, a oboje ni moči doseči, zato je treba izbrati eno in žrtvovati drugo. Latinska beseda za odločitev »decidere«, ki pomeni dobesedno »popolnoma prerezati«, lepo ponazori to plat obravnavanega dejanja. Če ne žrtvujem, ne morem izbrati; z žrtvijo se plača napredek, kajti človekova volja in z njo osebnost se razvijata zlasti v odločitvah. »Ko človek izbere, sebe izbere«, je dejal neki sodobni mislec. Vsaka odločitev je udarec z dletom v snov, iz katere si sami klešemo lastno podobo. Pri tem osnovnem opravilu je človek svoboden, to se pravi, je svoj gospod.

Ta svoboda in z njo zvezana odgovornost pa človeka teži. »Obsojeni smo na svobodo«, je dejal francoski ateistični filozof Jean Paul Sartre. Tudi takrat, kadar se nočemo odločiti, se vendar na nek način odločimo. Kdor namreče noče hoteti, hoče ne hoteti. Svoboda je neizogibna.

Če kdo beži pred odločitvami in odgovornostjo, se osebnostno ne razvija in ne dorašča. Samo preko izbir in odločitev osebnost napreduje in se izpopolnjuje.

Kadar prav izbiramo, izbiramo tisto, kar najbolj ustreza naši biti. Zato se v dobrih izbirah naši biti odpirajo poti razmaha. Preko prave rabe svobode odločanja je moči priti končno do tiste globlje svobode, ko človek sovпада vedno bolj s tem, kar zares je, in se vedno bolj osveščajo in ostvarjajo njegove resnične razsežnosti. Ta njegova dejanska bit je človeku pogosto neznana in on sam jo često duši. Najnavadnejši obliki te dušitve sta beg pred odločitvijo in pa slaba, neprimerna izbira.

Duh je, ki oživlja in omogoča razmah. Brez duha ni življenja in razmaha. Duh pa živi od resnice, od dobrote in od doživetja svetega, kakor se je izrazil nedavno Romano Guardini, in to ne morda v kakem alegoričnem smislu, ampak v strogem in točnem pomenu besed«

(Odlomek iz knjige Pot iz mrtvila,
avtor dr. Milan Komar,
str. 60 – 61. izdala SKA, l.1965)

LE KAJ SE POTEJ JE ZGODILO?

*Žuželka na deblu z jesenjo počiva,
ko veter ji šepne: »Bo kmalu večer.«
A njej ne mudi se, pripela je krila.
Dišeče ji skorja obuja spomin.*

*Poslednji se žarek poslavlja od skorje.
Žuželko poljubi, v nebo odhiti.
Kraj bora na morske valove srebrne
zapljuska, zaplove pod jadri večer.*

*Le kaj se z žuželko potem je zgodilo?
Morda se je skrila. Nihče več ne ve.
Še lunina leščerba z močnim odsvitom
je hipoma zdrsnila z bora na breg.*

OB ODRU IZ VEJ

*Še žarki so danes v tem gozdu obzirni
in veter z menoj le poslušaj s steze.
Na nebu nad vrhi oblaki so mirni.
Kaj ptički na odru iz vej žvrgole?*

*Kako čudovito prepletajo zvoke
po lestvici s kljunčkom navdahnjenih strun,
da plavajo tja pod nebesne oboke,
se vračajo v slapu v kristalni tolmun.*

*Negibno stojim: drevesa in veter
In jaz, ki bi rad jim zaklical: »Halo!
Čestitam! Čigave so skladbe odpete«
A najbrž bi tiho zbežali v nebo.*

Milan Komar

SREČANJE Z MAG. KLEMENOM ŽUMROM PRI SKA

V četrtek, 30 oktobra 2008 se je zbrala v sejni dvorani Slovenske kulturne akcije skupina naših članov ob obisku mag. Klemena Žumra. Razgovor je potekal v prijetnem prijateljskem vzdušju.

Nekaj dni pred predavanjem smo podarili obiskovalcu Zbornik SKA, ki je izšel ob petdesetletnici naše organizacije. Obiskovalec je prišel na ta večer že osveščen o naši zgodovini in delovanju, tako da je že poznal delovanje in cilje Slovenske kulturne akcije.

Po pozdravnih besedah predsednice SKA je mag. Žumer na prošnjo zbranih podal svoj življenjepis. Žumrova biografija je zanimiva. Z njo nas ni seznanil iz nekega sebičnega nagiba, temveč je predvsem poudaril okolnosti, v katerih odraščajo mlajše slovenske generacije in težave in izzivi, s katerimi se srečujejo. Že kar po nekaj minutah smo lahko ugotovili, da je mag. Žumer je kljub svoji mladosti, ima le 28 let, izredno razgledana in svetovljanska oseba. Mag. Klemen Žumer ima talente in sposobnosti, da upravičeno zaseda funkcije, ki jih ima. Da omenimo samo nekatere: bil je podpredsednik NSi za Slovence po svetu, je svetovalec pri ELS-ED v Evropskem parlamentu (to je Svetovalec pri Evropski ljudski stranki-evropskih demokratih, največji politični skupini), svetovalec za mednarodne in ekonomske zadeve. Po poklicu je ekonomist, a hkrati se zanima za humanistične vede od literature do gledališča. Od mnogih predstavništvih, ki jih je že imel je zanimivo, da je bil v letih 1996-1998 izvoljen za prvega predsednika dijaške skupnosti Škofijske klasične gimnazije v Ljubljani, kjer je dokončal srednjo izobrazbo. Iz podanega življenjepisa nam je govornik razložil, da je živel osemnajst let v Sloveniji, štiri leta v Kanadi, dve leti v Veliki Britaniji, dve leti v Belgiji, šest mesecev v Franciji in en mesec v Mehiki, kjer se je seznanil z mehiško zgodovino in umetnostjo. Mag. Žumer nam je z lahkoto posredoval lik Slovenca nove generacije, za katerega je izobraževanje in vzgoja v najbolj bistvenem pomenu izredne važnosti. Istočasno pa nam je približal podobo človeka, ki mu je prihodnost Slovenije pri srcu prav tako kot zasledovanje najbolj perečih vprašanj sodobne evropske družbe in človeštva.

Mag. Klemen Žumer se je ob svojem obisku Slovencev v Argentini srečal z večino naših ustanov in organizacij, predvsem pa je iskal stike z novimi generacijami, da vidijo, kaj lahko naredijo skupnega za izboljšanje medsebojnih stikov.

Pri Slovenski kulturni akciji se je pa tematika osredotočila na druga področja. V sami predstavitvi, je govornik razodel, da je ena izmed temeljnih podstavk za razvoj in napredek Slovenije preobrazba družbe. Ta naj ne bi imela pravega zgodovinskega izhoda, če se bo družba še vnaprej ogibala razčiščevanju preteklosti in še vedno vztrajala v nedemokratski držbi mišljenja, ki še vedno ponavlja stare klišeje in je nesposobna kritičnega presojanja dogodkov.

Analize obiskovalca so bile zelo zanimive s stališča sociološke stvarnosti slovenske moderne družbe. Pozval je k potrebi čimvečjih osebnih stikov s Slovenci, ki so živeli v svobodi, medtem ko je doma vladala diktatura. Pol stoletja slovenske zgodovine v nesvobodi, kjer je bilo drugačno mišljenje kaznovano, je zapustilo sledove, katerih se ne morejo iznebiti niti cerkveni krogi. Predavatelj je ocenil, da visoko število mladih sodeluje na verskih srečanjih, dobrodelnih akcijah, cerkvenih dejavnostih, ko pa pride na dan beseda o udejstvovanju v javnem življenju, se temu izognejo. Praktično so jim bivši politični voditelji zapečatili v podzavest, da je vera samo za v cerkev, v javnem življenju bodo pa delovali drugi - nekristjani.

Izvajanja obiskovalca so potekala v obliki razgovora, kjer smo stavili marsikatera vprašanja, na katera je z lahkoto in podkovano odgovarjal, istočasno pa se je zanimal za osebne življenjske izkušnje prisotnih.

Žumrov pogled na slovensko sodobnost je bister in realističen, vse skozi pa je iz njegovih besed sijal optimizem in veliko zaupanje v prenovitev in državljansko zrelost bodočih generacij, ki zavestno ali podzavestno iščejo ideale, za katere naj bi se splašalo živeti.

Tisti, ki smo se srečali z mag. Žumrom ta večer, smo z navdušenjem, veseljem in novim zagonom odhajali domov.

Delo naših članov u Sloveniji

KONCERTI SAKRALNE GLASBE IN SLOVENSKIH PESMI

Na vabilo *Rafaelove družbe* so gostje iz Argentine priredili vrsto koncertov v Sloveniji.

Razen *Diega Licciardija* so vsi ostali nastopajoči člani Slovenske kulturne akcije. Na koncertu sakralne glasbe in slovenske pesmi so nastopili: Damjan Ahlin, Luka Debevec Mayer, Cvetka Kopač, Diego Licciardi in Ani Rode. Imeli so natrpan program nastopov po vsej Sloveniji v drugi polovici meseca septembra. V soboto 20. septembra so nastopili v Linhartovi dvorani v Radovljici; 22. septembra v OŠ Maksim Gaspari v

Begunjah pri Cerknici; 24. septembra so nastopili v župnijski cerkvi sv. Magdalene v Bazovici pri Opčinah; 26. septembra v župnijskem domu Anton Gregorčič v Štandrežu pri Gorici; 29. septembra v župnijski cerkvi sv. Mihaela v Mengšu in 1. oktobra v župnijski cerkvi sv. Urbana v Destrniku.

Na vseh nastopih so bili prijazno in navdušeno sprejeti. Želi so aplavze, pohvale in uspehe.

PREDSTAVITEV KNJIGE DR. JANKA KRALJA

Knjiga *Janko Kralj Utišani in pozabljeni slovenski politik (1898-1944)* je izšla izpod peresa njegove hčerke, znane dirigentke iz Bariloč **Lučke Kralj Jerman**. S to knjigo je avtorica doprinesla važen prispevek polpretekle primorske zgodovine.

Knjigo je **Lučka Kralj Jerman** sestavila na podlagi tehtne dokumentacije, ki jo je preučevala in uredila s presledki od leta 1984 dalje.

Dr. Janko Kralj je bil vodilni politik goriške krščanske socialne struje med obema vojnama, pravnik in časnikar, antifašist in antikomunist.

Knjiga prinaša marsikatero nove in zanimive podatke. Osvetljuje pa tudi *Kraljevo* dobo in

široki krog njegovih sodelavcev in prijateljev med duhovniki in laiki.

Avtorica se v uvodu zahvaljuje bratrancu, tržaškemu šolniku in zgodovinarju *Tomažu Simčiču* za strokovno pomoč in za dve kratki, a pomembni poglavji, ki ju je prispeval k tekstu.

Knjiga je estetsko oblikovana na 429 straneh s številnimi reprodukcijami fotografij in dokumentov. Knjigo je izdala založba *Družina*.

Knjigo so predstavili 1. oktobra v Ljubljani, 6. oktobra v Gorici, 7. oktobra pa v Trstu.

KONCERT MARKA FINKA

V okviru koncertnega ciklusa *Glasbene matice Ljubljana* pod naslovom *Slovenski samospev* je publika imela priložnost prisluhniti dvema izvrstnima slovenskima poustvarjalcema: baritonistu *Marku Finku* in pianistki *Nataši Valant*.

Koncert se je vršil v dvorani *Slavka Osterca* v Slovenski filharmoniji, 15. oktobra 2008.

Koncertni program je vseboval dva dela. V prvem so bili predvsem poudarjeni najvidnejši ustvarjalci slovenskega samospeva na prelomu iz 19. v 20. stoletje. V drugem delu programa pa sta glasbena ustvarjalca predstavila slušateljem skladbe dveh v Sloveniji ne tako znanih skladateljev *Franceta Cigana* in *Alojzija Geržiniča*, ki sta večino življenja preživela v zdomstvu in tam ustvarila večino del svojega ustvarjalnega opusa.

O *kvaliteti in uspehu koncerta najbolje priča izvoleček kritike, ki jo je napisal Jernej Weiss: "Finkov žametni bariton je kot poklican za izvedbo vselej malce lirično-melanholično obarvanih slovenskih samospevov. Kljub manjšim resnično zanemarljivim negotovostim pri pevčevem podajanju najvišjih tonov in zgolj na nekaj mestih malce preveč statični klavirski spremljavi ob najbolj ekspresivnih delih samospevov, sta interpreteta navdušila tako s tehnično dovršenostjo (vselej precizno dikcijo in intonacijo itd.) še bolj pa z nadvse premišljeno interpretacijo, ki se je spretno prilagajala različnim pomenskim vzdušjem v samospevih. Ob tem velja opozoriti posebej na pevčevo izrazito suverenost v nižjih basbaritonskih legah, ki posebej ustreza lirično-melanholični naravi slovenskega somospeva. Finkov izrazit občutek za muzikalnost in glasovno prodornost umetnika nedvomno uvrščata med najuspešnejše slovenske pevske soliste. Če k temu dodamo še vselej izredno nevsiljiv in interpretativno nadvse poveden pianistični nastop *Nataše Valant*, ki se s svojimi nadvse bogatimi korepetitorskimi izkušnjami ob delu z najboljšimi slovenskimi zborovskimi sestavi in pevci solisti nedvomno uvršča med najbolj iskane slovenske spremljevalne pianistke, poustvarjalni uspeh nikakor ni mogel izostati. Duo *Marcos Fink - Nataša Valant* je torej ponovno dokazal, da na področju samospeva nedvomno sodi med najboljše slovenske poustvarjalce, pa naj gre za interpretacijo znamenitega Schubertovega ciklusa samospevov *Zimsko potovanje* ali pa izvedbo manj znanega, a estesko nič manj prepričljivega slovenskega samospeva".*

Knjige

PREDSTAVITEV

KNJIGE DR. JOŽETA DOBOVŠKA

V »Salón Azul« Fakultete juridičnih znanosti je bila predstavljena dne 2. oktobra 2008 strokovno juridična knjiga **dr. Jožeta Dobovška** pod imenom »*Derecho Internacional Penal. Fuentes Normativas*«. Knjiga ja doktorska teza dr. Jožeta Dobovška, ki je na Univerzi del Salvador titularni profesor Mednarodnega javnega prava in Komunitarnega ameriškega prava. Knjigo je izdala znana založba *Editorial La Ley*, meseca avgusta 2008.

Večera so se udeležili poleg številnih pravnikov, znancev in drugih strokovnjakov, veleposlanik Republike Slovenije *prof. Tine Vivod* z gospo *Marjano Hribar*, veleposlanik maroškega kralja *Larbi Reffouh* in dekan Pravne fakultete Univerze del Salvador *dr. Praxedes Sagasta*.

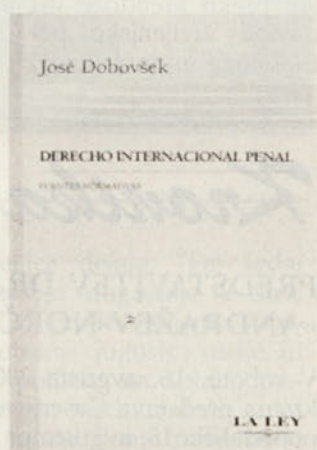
Knjigo je predstavil titularni profesor Mednarodnega prava *dr. José María Sabat*.

Poleg analize vsebine in pomena tega strokovnega prispevka na področju mednarodnega prava je predstavitelj čestital **dr. Jožetu Dobovšku** za bogato

obravnavo različnih razpoložljivih virov in temeljito strokovno kvaliteto.

Knjigo **dr. Jožeta Dobovška** je tehtno, strokovno in zadeto predstavil *dr. Štefan Godec* v Sv. Sloveniji, št. 49/50 z dne 25. septembra.

Čestitkam se pridružuje Slovenska kulturna akcija ter želi dr. Jožetu Dobovšku še mnoge uspehe.

IZŠLA KNJIGA SLOVENSKO GLEDALIŠČE V ARGENTINI

Izpod peresa primorskega rojaka **Marjana Pertota** je izšla knjiga *Slovensko gledališče v Argentini*. Knjiga je napisana na podlagi dokumentacije, katero je zanimivo in natančno obravnaval in nato posestavljal šestdeset let gledališkega življenja argentinskih Slovencev.

Knjiga je bila predstavljena javnosti v Ljubljani, 17. decembra 2008.

Po mnenju urednice knjige Francke Slivnik ta knjiga vsebuje podroben opis pojava »argentinski čudež«.

Avtor sam pa je označil vsebino knjige takole: »Delo podrobno opisuje kulturno dejavnost slovenskih emigrantov, ki so leta 1948 prišli v Argentino, se tu naselili in takoj po prihodu začeli ustanavljati zборе, gledališke skupine, izdajati svoj tisk in v raznih predelih Buenos Airesa organizirali versko življenje.«

Pisatelj je seveda dal gledališki dejavnosti poseben poudarek. Argentinski Slovenci so ustanovili več igralskih skupin. Gledališke uprizoritve so imeli vsi slovenski kulturni domovi. Izvajali so slovenska in tudi druga dela. Največkrat so bili igrani Linhartova, Cankarjeva, Finžgarjeva in Jurčičeva dramska dela. Za direktorja Slovenskega gledališkega muzeja Ivo Svetina se je »Pertot z nenavadno skrbnostjo in erosom lotil opisovanja gledališke zgodbe v Argentini.«

Pertotova knjiga je izšla kot 84. številka Dokumentov Slovenskega gledališkega muzeja. Delo je plod sodelovanja med gledališkim muzejem, tržaško založbo Mladika in tržaško knjižnico Dušana Černeteta.

V MENDOZI PREDSTAVILI KNJIGO »RANJENO DREVO«

Društvo Slovencev v Mendози je v nedeljo 13. septembra 2008 predstavilo Mendoščanom knjigo pisatelja **Ivana Sivca** *Ranjeno drevo*.

Da je knjiga zagledala luč sveta, je avtor osebno obiskal preko Mendoze v Patagoniji kraje, ki so zaznamovali življenjsko pot slovenskega znanstvenika, filologa in antropologa **Janka Benigarja**. Že leta 2007

Marjan Pertot
Slovensko gledališče v Argentini

je pisatelj **Ivan Sivec** skupaj z oktetom *Deseti brat* obiskal Mendozo in tako tudi spoznal delovanje Društva Slovencev v Mendози in marsikatero slovenske posameznike.

Prvi namen avtorja je bil predstaviti slovenskim bralcem življenjski lik in delo **Janka Benigarja**. Ta potopis je izdal pod naslovom *Zavrženi vilhariniki*. Argentinski domačini so o njem menili, da je modrec. Ocenili so ga kot: »Modreca iz tujega

sveta, modreca ki je imel rad zavržene ljudi...«.

Ivan Sivec pa je dodal v drugem delu knjige pet zgodb mendoških Slovencev, pod naslovom *Pot k resnici*. V petih resničnih zgodbah, ki so mu jih približali *Stane Grebenc*, brata *Jaka* in *Martin Bajda* ter *Božidar Bajuk*, je opisal življenje nekaterih najbolj zaslužnih mendoških Slovencev. Namen teh zgodb je avtor razložil kot: »z enim samim namenom, da bi na poti iskanja resnice bolj spoštovali drug drugega, da bi znali preseči vsakovrstna nizkotna podtikovanja in da bi za vedno zavrgli vse tiste sovražne poglede na svet, ki nas razdvajajo v vsej naši značilni slovenski razklanosti in majhnosti.«

Predstavitel knjige je slovesno otvoril *Mendoški* pevski zbor s pesmijo plemena Mapučev. Zbor je vodil lic. *Diego Bosquet*.

Arh. Božidar Bajuk je predstavil pisatelja in njegov obisk ter potovanja. *Prof. Cvetka Grintal Bajuk* pa je prebrala v španščini povzetek knjige. *Jože Štirn* je pripravil zbirko fotografij, ki jih je publika sledila na velikem ekranu. Uvoda v prvi in drugi del knjige pa je prebral *Stane Grebenc*.

Sklep programa pa je bilo branje zahvalnega pisma, ki ga je uspešni pisatelj **Ivan Sivec** prav za to priložnost poslal v spomin in zahvalo za to predstavitel.

Med drugim se avtor še posebej zahvaljuje, ker so mnogo sodelovali pri udejanjenju te literarne stvaritve *družinam Grebenc, Bajda, Grintal, Bajuk ter inž. Marjanu Bajdi*.

Kronika

PREDSTAVITEV DRAME »ANDRAŽEV NORČEK«

V soboto, 16. avgusta 2008 je bila v Slovenski hiši krstna predstava Gaserjeve drame *Andražev norček*. V ponedeljek, 18. avgusta pa je bila ponovitev igre v isti dvorani škofa dr. Gregorija Rožmana. **Miha Gaser** nas je ponovno presenetil kot avtor drame in kot režiser.

Avtor je član gledališkega odseka Slovenske kulturne akcije in priznan kulturni delavec v naši skupnosti. Gaser nam je prikazal na odru zgodovinsko dramo iz naše bližnje polpreteklosti.. Drama je bogat doprinos za zdamsko literaturo. Zgodovinska drama na podlagi resničnih dogodkov, ki so se razpletli v določenem kraju v Sloveniji v letu 1993, pa ima vse oznake sakralne vsebine, v kateri Bog vidno posega v dogajanja in božja kazen zadene krivičnike.

Gaser je delo posvetil »v spomin vsem nedolžnim žrtvam nečloveškega postopanja med in po drugi svetovni vojni...«.

Drama je publiko prevzela po vsebini in predstavi. Igra je potekala in se odvijala živahno in napeto, vloge so bile zadeto dodeljene in prav dobro podane. Odlično so podali svoje vloge tisti, ki so imeli najodgovornejša izvajanja. Izredni igralski talent pa je izkazal »Norček« - Niko Stariha. Nastopajoči in zakulisni delavci pa so bili sledeči: Tone Podržaj (Jesusov glas), Niko Stariha (Andražev norček), Marta Selan Brula (Andraževa Lojzka), Ivo Urbančič (Praportnik Lojze), Gabi Bajda Križ (Praportnica), Martin Selan (Praportnik Jernej), Lucijana Pleško (Praportnik Mojca), Tone Tomaževič (Janez, hlapec), Mirjanka Voršič Truden (Mica, dekla), Vanti Štrubelj (Miro, Jernejev prijatelj), Luka Štrubelj (Ilič, Jernejev prijatelj), Karolina Kenda (Cvetka, Mojčina prijateljica), Magda Gaser Češarek ter Ingrid Kopač (šepetalki), Božo Urbančič (scena), Metka Havelka Magister ter Gabi Bajda Križ (maske), Damjan Ahlin (razsve-

tljava), Adrijan Gaser (zvočni efekti), Aleksander Gaser (mikrofonist) in Rudi Gričar (mizarska dela).

Globoko doživetost uspešne predstave je publika nagradila z aplavzi in osebnimi čestitkami režiserju **Mihu Gaserju** in nastopajočim.

PREDSTAVA VESELOIGRE »PRI BELEM KONJIČKU« V NAŠEM DOMU

Ob praznovanju 52-letnice Našega doma v San Justu, 12. oktobra 2008 je kot glavna točka popoldanskega kulturnega programa bila predvajanje znane igre »Pri belem konjičku«.

Igra je v originalu glasbena komedija nemškega izvora. Spisala sta jo Oskar Blumenthal in Gustav Kadelburg. Poslovenil jo je Josip Mazi, ki je razvoj dogodkov preselil iz avstrijskega Salzkammerguta na Bled. V naši skupnosti v Argentini je bila igra že dvakrat predstavljena - odigrana. Publika je kar z nekakšno radovednostjo hotela vedeti, kaj bo pa sedaj posebnega ali drugačnega pri tej igri; kako jo bo režiser Blaž Miklič postavil na oder, da bo zvenela kot nekaj privlačnega in poustvarjenega. Kmalu smo se prepričali, da ima *Blaž Miklič* poleg režiserskega talenta, še gledališke šole in izkušnje o umetnosti »na deskah«. Poiskal je izredno ekipo igralcev ne samo iz sanhuškega doma, čeprav so ti prevladovali. Za vsako vlogo je izbral igralca, ki je bil najprimernejši, da poda karakter, ki ga podoživlja v besedi, drži, kretnji in mimiki.

Igra je bila odigrana živahno, kvalitetno, napeto in barvito.

Scenografija, odlično delo *Toneta Oblaka*, nas je že ob odprtju zastora popeljala v gorenjsko pokrajino ob Bledu z uvodno romantično pesmijo, ki je postala

kot nek »leit motiv« poteku prepletov in razpletov dogajanja.

Odlično odigrane glavne vloge so bile na gledališki odgovornosti sledečih nastopajočih: *Angelca Podržaj Miklič* (Meta Klinar), *Ivo Urbančič* (Žan, prvi natak), *Toni Rovar* (Oroslav Bucek), *Erika Poglajen* (Tilka, Buckova hči), *Ivana Tekavec* (Buckova sestra), *Klavdij Selan* (dr. Karel Koprivar), *Marta Petelin* (Minka, Koprivarjeva hči), *Polde Malalan* (dr. Franc Kovač) in *Gregor Modic* (Maks Jerin).

Prav tako kvalitetno odigrane so bile krajše vloge, ki pa so mnogo doprinesle k uspehu predstave. Ti igralci so bili: *Martin Uštar* (v vlogi g. Mačka), *Marko Bregar* in *Monika Indihar* (novoporočenca), *Stanko Jelen* (berač Tine), *Veronika Malovrh* (beračeva nečakinja), *Andrej Drenik* (hribolazec), *Tatjana Groznik* (raznašalka pišem), *Pavel Modic* (natak Peter), *Ivo Smrdelj* (mali natak), *Berni Juhant* (hišna Pepca) in *Viktor Fekonja* (nemi hlapec).

Potnike so predstavili člani Mešanega pevskega zbora San Justo pod vodstvom prof. *Andrejke Selan Vombergar*.

Tehnični pripomočki imajo v igri svojo pomembnost. Za luči so poskrbeli *Marko* in *Luka Štrubelj*, *Erik Oblak* in *Aleks Puntar*; za zvočne efekte *Marta Štrubelj*, za zvok *Lavecchia* ter za mikrofone *Lučka Bergant Uštar*, šepetalka je bila *Nežka Lovšin Kržišnik*; *Veronika Malovrh* in *Mirjam Oblak* sta poskrbeli za rekvizite in kostume; za maskiranje in pričeške pa sta poskrbeli *Danica Malovrh* in *Veronika Malovrh*.

Blaž Miklič se je ponovno izkazal kot izreden režiser, ki mu je gledališče v krvi in pri srcu. Burni aplavzi publike so bili najjasnejši znak priznanja in navdušenja nad to krasno predstavo.

Kulturni večeri

SLOVENSKE KULTURNE AKCIJE

PREDSTAVITEV KNJIGE DR. JOŽETA RANTA SLOVENSKI EKSODUS LETA 1945

V soboto, 14. junija letos je Slovenska kulturna akcija pod naslovom Slovenski eksodus leta 1945 predstavila v okviru zgodovinskega odseka to delo našega pokojnega člana.

Knjigo je predstavila predsednica SKA dr. Katica Cukjati.

Ob pričetku in kot uvod je podala nekaj misli, ki naj bi osvetlile pomen tega večera in bi bile vodilne ob branju teksta te knjige.

Med drugim je predstaviteljica dejala: "Do sedaj ni izšla knjiga, ki bi postavila dogajanja v širši slovenski celotni scenarij s preučevanjem vzrokov dogodkov, vplivov notranje jugoslovanske in zunanje vojaške politike in politike na sploh, gospodarskih svetovnih interesov in mednarodnih ideoloških smernic in ciljev. Dr. Jožeta Ranta publikacija predstavlja vseobsegajočo podobo naše tragične izkušnje in nadaljne pozitivno vživetje beguncev v novo življenje na drugih nedomačih tleh, gledano z gledališča zgodovinskih meril".

Predstaviteljica je nadaljevala na tem večeru s strnjenim opisom vsebine. Literarni opus knjige je simbolično predstavljen na prvih straneh s sliko o ustoličevanju in knežjim kamnom, zaključuje pa se z zrcaljenjem demokratične miselnosti na primer v spomenici Clevelandskih Slovencev na dan slovenske samostojnosti leta 2006.

Na sprednjem in zadnjem zavitku knjige je kratak življenjepis avtorja knjige.

V drugem poglavju pod naslovom Slovenci in Slovenija avtor poda strnjeno, precizno z najpomembnejšimi dogodki poudarjeno zgodovino slovenskega naroda. Ta del je ilustriran s 16 strani res lepih barvnih fotografij (šest je zemljevidov). Ta zgodovinski-geografski opis je zelo zadet in si predstavljamo, da

je posebno zanimiv in sporočilen za ne-Slovence.

Vsako poglavje se dopolni z zanimivim fotografskim gradivom.

V tretjem poglavju pod naslovom Vojna in zasedba Slovenije je opis trojnega velenja 20. stoletja: boljše-vizem, fašizem in nacizem; razdelitev Slovenije med okupatorji, življenje na univerzi.

Naslov Vseslovenski odpor proti okupatorju vsebuje oris predvojne ideološke-politične miselnosti na Slovenskem: katoličani, liberalci-napredni demokrati, socialisti (socialni demokrati) in komunisti.

Tematika se nadaljuje v petem poglavju pod imenom Oboroženi upor.

Obravnavajo organizacijo in delovanje vseh uporniških sil: TIGR, jugoslovansko vojsko v domovini, četnike, štajerski bataljon, druge enote, črno roko, Melaherjeve borce, začetke osvobodilne fronte (OF in partizani)

Od strani 81 do 233 je opis najusodnejših in bolečih dogodkov, katerih žrtev je bil slovenski narod. Rant jih obravnava v sledečih poglavjih:

- Slovenska komunistična partija /OF si je prilastila izključnost osvobodilnega boja.
- Vaške straže (samoobramba pred uboju, ropi in požigi)
- Slovensko domobranstvo.

9. poglavje opisuje stališče slovenske Cerkve do okupatorja in komunizma. Stališče škofa Rožmana in mariborskega škofa Tomažiča.

10. poglavje se glasi OF/ SKP pripravljata prevzem oblasti.

11. poglavje je najbolj pretresljivo, ker je tragično v najbolj pristnem grškem pomenu besede. Podnaslovi: Protirevolucionarji pred koncem vojne, Politični stiki s kraljevo vlado, Zavezniki začno podpirati Tita, Vsiljen sporazum Tito – Šubašič, Konferenca v Jalti, Pozivi in svarila iz Londona, Kuharjevi govori, Politično in vojaško delovanje, Rupnikov načrt o umiku.

Dvanajsto poglavje vsebuje: Umik čez Ljubelj in vetrinjska tragedija, Britanci izročijo Titu Slovensko narodno vojsko, Konec vračanj.

Povojnemu poboju posveča dr. Jože Rant le 8 strani.

V 14. poglavju Rant obravnava begunska taborišča, kjer opisuje delovanje vseh še tako po številu majhnih taborišč v Italiji in Avstriji s posebnim poudarkom na šolstvu, ki je podrobno opisano.

Naslednje 15. poglavje je posvečeno umestitvi naše diaspore po svetu pod naslovom V svobodnem svetu.

16. poglavje knjige predstavlja kulturno delovanje slovenske politične emigracije, delo za svobodo in zedinjeno Slovenijo in prizadevanje za mednarodno priznanje Republike Slovenije.

Knjiga je po jezиковni sestavi berljiva, jasna, agilno razdeljena na številna jasno imenovana podpoglavja.

Knjiga je zadet priručnik, učbenik zgodovine, da jo imamo lahko pri roki, kadar potrebujemo pojasniti kak dvom in preveriti kakšen podatek. Dr. Jožetu Rantu se pozna teološka in filozofska formacija, niso mu bila tuja področja mednarodnega prava, sociologie in zgodovine.

V drugem delu predstavitve pa je Marjan Loboda podal zanimive informacije, saj je od vsega začetka zamislil tega zgodovinskega dela spremljal avtorja, posređoval vire ter vzpostavil stike z različnimi Slovenci, ki so sodelovali z gradivom in slikami pri izdaji te knjige. Marjan Loboda je tudi opisal s kakšnimi občutki je dr. Jože Rant pisal in končno zelo bolan dokončal to gigantsko zgodovinsko delo. Zanimivo je bilo poznati, kako je do knjige prišlo, katere so bile težave pri izbiranju gradiva in nazadnje, kako so potekale predstavitve v Ljubljani in Clevelandu.

Zanimiv večer ob lepem številu obiskovalcev se je pozno končal, ker je po obeh izvajanjih sledila zanimiva in navdušena debata o zgodovinskih dogodkih, katere knjiga tako natančno opisuje.

PREDVAJANJE DOKUMENTARNEGA FILMA »OTROCI IZ PETRIČKA« PRI SKA

Zgodovinski odsek SKA je v soboto, 19. junija letos, v mali dvorani Slovenske hiše predvajal publiko dokumentarni film "Otroci iz Petrička". Film je na Festivalu slovenskega filma v Portorožu leta 2007 prejel nagrado Vesna. To je največje slovensko odlikovanje na področju filmografske produkcije. Film je bil odlikovan zaradi montaže in glasbe.

Najvažnejša pa je vsebinska sporočilnost projekcije.

Ob polni dvorani je prof. Andrejka Dolinar Hrovat, v odsotnosti predsednice naše organizacije pozdravila publiko, ki se je odzvala vabilu. Za uvod je tudi podala kar nekaj podatkov o nastanku in vsebini tega filma.

Dokumentarni film je bil sneman na podlagi avtobiografske zgodbe Ivana Otta, ki je izšla pod naslovom Ukradeno otroštvo. V slovenščini, hrvaščini in nemščini je Celovška Mohorjeva družba skupaj z Arsmedio in Radio-televizijo Slovenija ponudila gledalcem na DVD-ju ta film. Film je režiral Miran Zupanič.

Vsebina filma obravnava usodo otrok, ki so bili skupaj s starši zaprti v koncentracijskem taborišču Teharje pri Celju. Tam so jih junija 1945 partizanski stražarji ločili od staršev in prepeljali v otroško taborišče Petriček (od tod ime filma) zahodno od Celja, nad Savinjo. Njihove starše so pomorili, otrokom pa so pri Petričku z različnimi prevzgojnimi ukrepi poskušali iztrgati osebno identiteto in jim s silo skušali privzgojiti novo.

Na podlagi fotografij, s pomočjo raziskovalca povojnih zločinov Janeza Črneja, jim je režiser v 90 letih organiziral srečanje, da bi njihova pričevanja posnel na filmski trak. Publika, ki se je udeležila tega večera, je globoko pretresena in ganjena sledila predvajanju filma.

OBISK ŠKOFA DR. ANTONA JAMNIKA PRI SLOVENSKIH VISOKOŠOLCIH IN SKA

V soboto, 4. oktobra 2008 sta ti dve organizaciji povabili na obisk in predavanje pomožnega ljubljanskega škofa dr. Antona Jamnika v malo dvorano v Slovenski hiši.

Predavatelj je meseca oktobra za nekaj kratkih dni obiskal Argentino.

Msgr. Jamnik, direktor zavoda Katoliški inštitut – začetek bodoče slovenske katoliške univerze, je imel kot glavni namen tega obiska stopiti v stik z nekaterimi visoko izobraževalnimi ustanovami v Argentini. Ta večer pri SKA je bil odlično obiskan. Med obiskovalci je bil tudi slovenski veleposlanik v Argentini prof. Avgust Vivod z gospo.

Pred predavanjem je koordinator slovenskih visokošolcev Jože Rožanc ml. pozdravil visokega gosta: »Spoštovani g. škof Jamnik. V čast in veselje nam je, da nas danes zvečer obiščete. Dovolite, da na kratko predstavim delovanje tako imenovanega »Visokošolskega tečaja«. Visokošolski tečaj je nastal pred tremi leti z namenom, da ustvarimo prostor, v katerem bi lahko dobili dodatno informacijo o snoveh, ki se normalno ne obravnavajo na univerzi. Predavanja naj bi bila večinoma humanističnega in krščanskega značaja, po možnem povezana med seboj v kakšni skupni točki; predavatelji pa dobri poznavalci snovi. Zavedamo se potrebe po celotni formaciji človeka, ki je hkrati osebna odgovornost vsakogar. Preko predavanj želimo zagotoviti možnost osebne izpopolnitve v prijateljskem vzdušju. V imenu študentov in visokošolcev naj Vam znova izrečem dobrodošlico in zahvalo za Vašo prisotnost!

Predsednica SKA dr. Katica Cukjati je po teh besedah pozdravila predavatelja in predstavila publiko škofovo biografijo. V življenjepisu je predvsem poudarila pomembnost, ki jo predstavlja škof Jamnik kot kulturnik in član Evropske akademije znanosti in umetnosti na področju filozofije in teologije. Pomembna je vloga, ki jo ima sedaj dr. Anton Jamnik kot direktor zavoda Katoliški inštitut, ki je začetek bodoče katoliške univerze v Ljubljani.

Pomožni škof dr. Anton Jamnik je nato nanizal delovanje slovenskega katoliškega šolstva in prizadevanja za ustanovitev slovenske katoliške univerze. Tako po osamosvojitvi, v že novi pluralistični družbi je Cerkev na Slovenskem začutila globoko potrebo po delovanju na področju vzgoje. Ta naj bi se udejanila od otroških vrtcev do univerzitetnih ustanov, preko srednje izobrazbe. Dokler je Slovenija živela v okviru totalitarizma in enoumja, sploh ni bilo možnosti za katerokoli drugačno misleče delovanje pri izoblikovanju bodočih slovenskih generacij.

Po daljših posvetovanjih so se škofijski organizatorji odločili, da bodo sedaj, ko zakonodaja v Sloveniji določa pogoje, ki jih morajo izpolniti profesorji, da lahko poučujejo na univerzi, končno pričeli s prvo fakulteto iz področja poslovnih ved.

Priprave za morebitne fakultete so zelo zahtevne, ker morajo vzeti v poštev bolonjsko obnovo in kadrovske pogoje.

Polagoma in na podlagi možnosti in izkušenj bodo dodajali v bodočnosti nove fakultete.

Predavatelj je poudaril v svojem referatu, da je smisel te nove univerze v tem, da mora ta temeljiti na krščanskih principih, ki naj bi prevejali vsa znanstvena področja, na etičnosti, odgovornosti, razvoju osebnih talentov, osebnega stika med profesorji in posameznimi študenti ter izredne zahteve po kvaliteti. Katoliška univerza ne bi imela svojega pravega smi-

sla, če bi bila le ena univerza več v slovenskem prostoru. Mora biti kakovostna in na evropski ravni.

Dr. Jamnik je tudi razložil, kakšne so zapreke in nasprotovanja temu projektu, ki je deloma že uresničen, kakšni so odmevi v medijih, koliko je povpraševanja za vpis na fakulteto, kako se bo tovrstna ustanova financirala, itd.

Vse skozi svoje predavanje je dr. Jamnik kljub nakazovanju resnih težav, ki predstavljajo pravi izziv, pokazal veliko mero optimizma in upanja v uspeh tega zahtevnega projekta na vzgojnem področju, ki si ga je začrtala slovenska katoliška cerkev.

Po predavanju je publika stavila kar nekaj vprašanj, odgovori nanje so dopolnili podajanje predavatelja.

Razgovor se je nadaljeval ob osebnem stiku pri zakuski.

DR. NADISLAVA LAHARNAR PREDAVALA NA TEMO KULTURA in USTVARJALNOST

V soboto, 18. oktobra 2008 se je v mali dvorani Slovenske hiše prvič predstavila dr. Nadislava Laharnar z zanimivim predavanjem v okviru naše organizacije.

Na temo »Kultura in ustvarjalnost« je predavateljica približala publiko eno izmed podtem svojega doktorata, ki ga je z odličjem prejela v 86. letu starosti na Univerzi El Salvador na oddelku za filozofijo v sklopu »živih jezikov«. Obširno podano tezo je napisala v angleščini. Dr. Laharnar je želela doktorirati na temo, ki naj bi bila tesno povezana s delovanjem bratov sv. Cirila in Metoda, njih pomembnost za evropsko kulturo in sedanji odsev grške in latinske kulture v Evropski uniji. Ker je predavateljica diplomirala v Sloveniji iz klasičnih jezikov in na podlagi vseh naslednjih študijev, ki jih je dokončala v Argentini, je njena doktorska teza širok spekter, ki zaobsega zgodovino, sociologijo, filozofijo, literaturo, psihologijo in še marsikatero drugo humanistično znanost.

Predavateljico je pozdravila v imenu SKA predsednica dr. Katica Cukjati. Podala je kot uvod kratek in zanimiv življenjepis intelektualke.

Pred predavanjem se je dr. Nadislava Laharnar zahvalila za vabilo ter se še prav posebno spomnila na pokojnega prijatelja dr. Vinka Brumna.

Za jasnejšo razumevanje predavanja se je predavateljici zdelo nujno potrebno, da pojasni pojme kot kultura, politika, tradicija, znanje, številne funkcije jezika, kozmos, civis itd. Del predavanja je bil tesno povezan z etimologijo besedila.

Ob analizi zgodovinske vloge bratov sv. Cirila in Metoda je poudarila važnost cirilice. Po besedah predavateljice: »Ta pisava vendar vključuje vidni krog enotnosti evropske kulture, kajti oba glavna načina pisave, latinica in cirilica, sta osnovana na grški abecedi, čeprav z veliko časovno razliko«.

Dr. Laharnar je v svojem razglabljanju podala evropski zgodovinski razvoj od krušne kulture (kulture žitnega klasa) ob sredozemski obali do postopne Evropske unije, ki je danes vidna stvarnost.

Po predavanju so sledila številna vprašanja. Slušatelji so se zanimali, kako je prišlo do izbire doktorske teze, na katere težave je naletela ob pripravi na doktorat, o pojmovanju besede kultura, različne kulture in njih vrednost, katera so merila pri ocenjevanju neke kulture in o ocenjevanju sodobne moderne umetnosti. Publika je sledila poteku tega večera z zanimanjem in občudovanjem nad svežino in vztrajnostjo dr. Laharnarjeve pri poglobljanju na filozofskem in znanstvenem področju.

LITERARNI in LIKOVNI VEČER POSVEČEN FRANCISCU LUISU BERNARDEZU

Slovenska kulturna akcija je v soboto, 15. novembra 2008 v mali dvorani Slovenske hiše priredila kulturni večer, posvečen argentinskemu pesniku Franciscu Luisu Bernardezu.

Razveseljivo je bilo dejstvo, da sta priprava in potek tega večera bila popolnoma v režiji mlajše generacije ustvarjalcev Slovenske kulturne akcije.

Na tem večeru so nekateri izmed najaktivnejših članov pokazali publiki, da imajo globok in subtilen čut ne le za obvladanje peresa in čopica temveč tudi za ustvarjanje elegantnega in primerne ambienta, ki je presenetil obiskovalce večera. Pokazali so, da so novi in prijetni načini ambientacije, v kateri luč sveč, razporeditev prostora in cvetje sprejmejo obiskovalca in ga popeljejo v intimni svet kreacije.

Dvorana je bila vsa obdana s slikami umetnice *Irene Žužek*, ki so se rodile po navdihu Bernardezovih poezij. Slike, močno sporočilne, z oznako abstraktnosti in koloritnih odtenkov so sestavljale vsaka zase elegijo črte in barve.

Večer je bil osredotočen na novo knjigo prevodov nekaterih izbranih poezij pesnika Francisca Luisa Bernardeza (1900-1978), katere pa je prevedel v slovenščino nam že znani in priznani pesnik iz mlajše generacije *Tone Rode*

Dober pesnik se spozna na ustvarjalno kvaliteto drugih pesnikov, zato izbira pesnitev argentinskega literata ni slučajnost, temveč premišljena odločitev. Zadnja desetletja se mnogo preučuje o literarni vrednosti prevodov, ki je veliko bolj zahtevna, kot si to predstavljajo povprečni bralci, še prav posebno, kadar se tiče prevodov poezij. Prevod mora biti smiseln; spoštovati mora vsa merila poetične kreacije, mora zadeti v misel, način in stil avtorjeve ustvarjalne biti. *Tone Rode* je prevedel izbrane pesmi modernega sloga knjige "*Nebo iz zemlje*".

Lepo in nadpovprečno obiskan večer smo pričeli s pozdravnimi besedami vodje literarnega odseka lic. *Vinka Rodeta*. Ta je med drugim izrazil navdušenje in veselje nad sodelovanjem mlajših članov SKA, ki so pričla ustvarjalnega življenja v mlajših krogih in upanje nadaljevanja obstoja naše organizacije.

Večer se je nadaljeval s predstavitev prevedene knjige. To predstavitev je imel na skrbi pesnik *prof. Martin Sušnik*. Prijem tematike je bil osredotočen na filozofskem razmišljanju o estetiki, nje vrednote v sedanjem tako imenovanem *postmodernističnem* svetu, v katerem je premnogokrat prisotna kultura smrti.

Sušnikova predstavitev je bila v slovenščini in v španščini, saj je bilo med publiko kar nekaj ne-Slovencev.

Tega večera se ni mogla udeležiti likovna umetnica Tilka Močnik, zato je pismeno poslala kritiko, ki jo je ta napisala o razstavi *Irene Žužek*.

Vrstila se je recitacija izbranih pesmi v španščini in v prevedeni slovenski postvaritvi.

Pesmi je recitiral prevajalec sam ob sodelovanju *prof. Martina Sušnika*.

Večer je potekal dobro organiziran, harmonično, v prijetni ambientaciji in kvalitetnem izvajanju, tako da smo še kar nadaljevali v prijateljskem klepetu in ob zakuski.

Pesnik *Tone Rode* pa je imel kar precej dela s posvetili v prodanih knjigah.

Vsi smo odhajali z lepimi občutki in z željo, da bi se podobni večeri še ponovili.

RAZSTAVA BARE REMEC

SKA se je spomnila svoje najbolj poznane in priznane likovne umetnice z razstavo, ki je bila 22. novembra 2008 in naslednjega dne v mali dvorani Slovenske hiše.

Najprej je pozdravila goste in odprla razstavo voditeljica likovnega odseka *prof. Andrejka Dolinar Hrvat*, za njo pa je arh. *Jure Vombergar* podal na kratko Barino življenje in delo. Med drugim je dejal: »Že pred 2. svetovno vojno je bila v Sloveniji priznana umetnica, po vojni in revoluciji pa je delila usodo političnih emigrantov. Bila je kronistka življenja v begunskih taboriščih na Koroškem v hitrih risbah na terenu. Isto snov je kasneje uporabila na svojevrstnih panjskih končnicah. Tudi tragika revolucije je navzoča v številnih njenih ilustracijah, posebej v knjigah njenega svaka dr. Tineta Debeljaka. Ko je prišla v Argentino, ni našla umetniškega navdihu v velemestni puhlosti in frivolnosti. Hodila je risat in slikat v nedotaknjeno okolje na sever in jug Argentine, v Tilcaro in okolico Bariloč. Vživela se je v arhaični svet Indijancev, bil ji je bližji kot svet potrošniške zahodne civilizacije. Živela je skromno, navezana le na družino in ozek krog znancev. Bila je samostojna, neprilagodljiva, ostra v sodbah, kar zadeva umetnost, pa tudi politiko, istočasno pa izredno dobrosrčna in darežljiva, zlasti do Indijancev. Velikokrat je razstavljala v okviru Slovenske kulturne akcije (SKA), bolj malo pa v buenosaireskih galerijah, o katerih ni imela dobrega mnenja, kot na splošno ne o argentinskih umetnikih. Tako je njeno delo poznano izključno znotraj slovenske skupnosti, pa tudi tesno povezano z njenim kulturnim življenjem: ilustrirala je namreč mnoge knjige in brošure ter sporede različnih prireditev. Bila je pobudnica in duša umetniške šole SKA, ter vzgojiteljica vrste slovenskih likovnih usvarjalcev(...) Dolga leta je bila *Bara Remec* zamolčana v domovini. Šele, ko je Slovenija postala demokratična in samostojna, je Bara privolila v razstavo svojih del v domovini, leta 1991. Razstavljena so bila njena predvojna olja (katerih ima *Moderna galerija v Ljubjani* shranjenih kakih 50) in mnoga, naslikana v Argentini. Za Baro Remec je bilo to veliko zadoščenje. Razstave se ni udeležila, nekaj mesecev prej je umrla.«

Nato so si številni obiskovalci lahko ogledali razstavljena dela, ki so bila izbrana iz vsega njenega ustvarjalnega obdobja v Argentini. V glavnem so bila olja in akvareli. Medtem je *Marko Vombergar* predvajal film na CD *Slikarka sinjih oči*, ki ga je režirala *Vanda Brvarjeva*, posnel v Argentini pa ga njen mož in so ga predvajali v Sloveniji. V njem so podali njeno življenje in svoje vtise o Bari in njenem delu razni prijatelji in kulturniki.

Predvsem bivši učenci umetniške šole so prikazali svoje spomine na šolo in Baro, gostje pa so lahko ogledovali fotografije njenih slik (delo Marka Vombergarja), ki so bila na stranski mizici med Barinimi manjšimi keramičnimi deli, raznimi kritikami in razstavnimi prospekti.

Vse to je pripomoglo, da smo lahko znova doživljali njene slike.

T.D.

CORREO ARGENTINO V SUC. A. CORR. CENTRAL	TARIFA REDUCIDA CONCESION 232
	R. P. I. 201682

GLAS je glasilo Slovenske kulturne akcije. GLAS es propiedad de la Acción Cultural Eslovana. Ramón L. Falcón 4158, (1407) Buenos Aires, Argentina. Urejuje ga odbor, pod koordinacijo tajništva. Glavni urednik: Katica Cukjati. Director: la Comisión Directiva bajo la coordinación del secretario. Tisk / Impreso en: Editorial Baraga del Centro Misional Baraga, Colón 2544, (1826) Remedios de Escalada, Buenos Aires, Argentina. Izhaja s podporo od Urada vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.